

slås det præciseret, at den tid, i hvilken den pågældende i henhold til tidligere dom har udstået ungdomsfængsel, arbejds- eller sikkerhedsforvaring, fuldtud skal komme til afkortning i den senere idømte fængselsstraf.

Til nr. 31.

Bestemmelsen i den foreslåede § 89 a, 2-4 pkt., svarer til den gældende regel i § 89, stk. 4.

Den nye regel i 1. pkt., hvorefter retten, når en person idømmes ungdomsfængsel, arbejds- eller sikkerhedsforvaring eller foranstaltning efter § 70, f. eks. psykopatforvaring, samtidig *kan* træffe bestemmelse om bortfald af en ufuldbyrdet straf, vil få selvstændig betydning (ved siden af den gældende regel i § 89, stk. 4, jfr. forslaget til § 89 a, 2-4 pkt.) i følgende tilfælde:

1) Tilfælde af gentagen lovovertrædelse, d. v. s. tilfælde, hvor dommen til ungdomsfængsel, arbejds- eller sikkerhedsforvaring eller foranstaltning efter § 70 angår et forhold, der er begået efter den tidligere straffedom. Disse tilfælde er ikke omfattet af den gældende regel i § 89, men da det i almindelighed fra et behandlingsmæssigt synspunkt er uhensigtsmæssigt at fuldbyrde den tidligere straf, træffes der i praksis ofte bestemmelse om benådning for denne. Forslaget, hvorefter der allerede ved dommen til ungdomsfængsel, arbejds- eller m. v. kan træffes bestemmelse om bortfald af den tidligere straf, vil betyde en administrativ forenkling, idet de nævnte afgørelser om benådning bliver overflødige. Samtidig indebærer forslaget den fordel, at retten ved sit skøn over, om der i en sag er tilstrækkeligt grundlag for at anvende dom til den helt eller delvis tidsubestemte foranstaltning (psykopatforvaring, ungdomsfængsel m. v.), som efter tiltaltes personlige forhold måtte være indiceret, kan tage i betragtning, at en sådan dom vil medføre bortfald af den tidligere straf.

2) Tilfælde, hvor der først er idømt frihedsstraf, og ved en senere dom idømmes foranstaltninger efter § 70, f. eks. psykopatforvaring, for et forhold begået før den første dom. Disse tilfælde omfattes muligvis af den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, men denne regel kan på dette punkt give anledning til fortolkningsvivl.

Forslaget er tiltrådt af straffelovskommissionen.

Til nr. 32.

Efter dette forslag kan de straffuldbyrkende myndigheder omsætte en hæftestraf (herunder bødeforvandlingsstraf af hæfte) til fængsel, når straffen skal afsones i forbindelse med en anden straf af

fængsel. Efter den gældende ordning er dette ikke muligt, og der opstår derfor betydelige praktiske vanskeligheder, når de to strafarter skal afsones i forbindelse med hinanden. Dette gælder navnlig, hvis fængselsstraffen afsones i statsfængsel. Da statsfængslerne i modsætning til arresthusene råder over en udbygget forsorgsorganisation med henblik på løsning af problemer i forbindelse med løsladelse, er det uheldigt at overføre en statsfængselsfange til arresthus til afsoning af hæftestraf, efter at fængselsstraffen er udstået. Man følger derfor i praksis den fremgangsmåde at afbryde fuldbyrdelsen af fængselsstraffen, overføre fangen til arresthus til afsoning af hæftestrafen og derefter tilbageføre ham til statsfængslet til fortsat afsoning af fængselsstraffen. Herved opnås, at løsladelsen kan ske fra statsfængslet, men den nævnte afbrydelse af fængselsstraffen er uheldig fra et behandlingsmæssigt synspunkt. Efter forslaget vil straffene kunne afsones i forbindelse med hinanden i statsfængslet.

Til nr. 33.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i § 90, stk. 1.

Til nr. 34.

Efter denne bestemmelse kan der over for den, som er under 21 år på domstidspunktet, anvendes straf af bøde eller hæfte, selv om disse strafarter ikke er hjemlet for det strafbare forhold.

I straffelovskommissionens betænkning af 1959, p. 80 f og 85, foreslås som § 50, stk. 3, optaget en bestemmelse, hvorefter der over for den, der ikke er fyldt 21 år, kan anvendes bødestraf, selv om der i loven kun er foreskrevet frihedsstraf for den pågældende lovovertrædelse. Bestemmelsen er begrundet i de betænkeligheder, der kan være forbundet med anvendelse af frihedsstraf over for unge lovovertrædere.

Det synes imidlertid mindre konsekvent at gennemføre en sådan regel uden samtidig også at hjemle adgang til at anvende hæftestraf i stedet for fængselsstraf over for unge i den pågældende aldersgruppe. En vis praktisk trang hertil må antages at foreligge; de betænkeligheder, der gør sig gældende med hensyn til unges afsoning af frihedsstraf, har mindre vægt for så vidt angår hæftestraf end med hensyn til fængselsstraf.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelses formål i og for sig ikke er en strafformildelse, men en øget mulighed for at afpasse sanktionens *art* efter den tiltaltes alder. Dette er baggrunden for, at reglen foreslås placeret i § 90 — og ikke i forbindelse med reglen i § 84, stk. 1, nr. 2, om straffedsættelse for unge under 18 år.